

Arrest

nr. 186 201 van 28 april 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 april 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 april 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. GYSELS en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Op 14 maart 2007 dient de verzoekende partij een eerste asielaanvraag in.

Op 15 maart 2007 neemt de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij een dringend beroep in bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 11 mei 2007 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Op 28 juni 2007 weigert de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij. Op 6 juli 2007 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest van 3 oktober 2007 met nummer 2 227 weigert de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij.

Op 17 oktober 2007 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinqies*).

Op 31 juli 2007 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 6 maart 2008 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in.

Op 30 mei 2008 dient de verzoekende partij nogmaals een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet.

Op 6 augustus 2008 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf van 30 mei 2008 ongegrond verklaard.

Op 18 augustus 2008 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf van 31 juli 2007 ongegrond verklaard.

Op 28 januari 2009 weigert de commissaris-generaal opnieuw de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij. Op 6 februari 2009 tekent de verzoekende partij beroep aan bij de Raad. Bij arrest van 9 april 2009 met nummer 25 883 weigert de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij.

Op 30 mei 2009 dient de verzoekende partij opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet. Op 6 augustus 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag van 30 mei 2009 onontvankelijk wordt verklaard.

Op 30 juli 2009 dient de verzoekende partij een derde asielaanvraag in. Op 26 augustus 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van de asielaanvraag (bijlage 13*quater*).

Op 2 april 2009 dient verzoeker een eerste aanvraag om machtiging tot verblijf in op basis van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet.

Op 12 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de eerste aanvraag op basis van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 14 februari 2011 dient de verzoekende partij wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet. Deze voormelde aanvraag om machtiging tot verblijf van 14 februari 2011 wordt op 23 september 2011 ongegrond verklaard.

Op 24 april 2012 dient de verzoekende partij een vierde asielaanvraag in.

Op diezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) de beslissing tot weigering tot in overwegingname van de asielaanvraag (bijlage 13*quater*).

Op 15 mei 2012 dient de verzoekende partij wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 19 juni 2012 dient de verzoekende partij een vijfde asielaanvraag in. Op 26 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Bij arrest van 26 september 2012 met nummer 88 215 vernietigt de Raad deze beslissing.

Op 27 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 15 mei 2012 onontvankelijk wordt verklaard.

Op 6 november 2012 wordt er een nieuwe beslissing genomen houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Op 19 november 2012 dient de verzoekende partij nogmaals een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 31 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de bovenstaande aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 31 januari 2013 en op 17 december 2013 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ingediend op 19 november 2012, onontvankelijk verklaard.

Op 21 februari 2013 stelt de ambtenaar-geneesheer een advies op in navolging van de aanvraag, ingediend op 2 april 2009.

Op 21 februari 2013 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ingediend op 2 april 2009, ongegrond verklaard.

Op 31 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 14 april 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de eerste bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“Aan de heer, die verklaart te heten(1): naam: G.(...), R.(...)

voornaam: /

geboortedatum: 09.03.1988 geboorteplaats: M.(...) nationaliteit: Russische Federatie

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

El 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

Artikel 27:

El Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, ir principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd. Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een

derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strik noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

El artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een vijf eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, hem betekend op 17.10.2007 (bijlage 13qq), op 26.08.2009 (bijlage 13quater), op 24.04.2012 (bijlage 13quater), en op 06.11.2012 (bijlage 13quater), en op 31.03.2014.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 1J december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volk toepassen, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene heeft op 14.03.2007 een asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag werd geweigerd door de CGVS op 02.07.2007. Na een schorsend beroep werd betrokkene's asielaanvraag definitief afgesloten met een negatieve beslissing door de RW op 03.10.2007. Betrokkene ontving vervolgens per aangetekend schrijven een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13qq van 17.10.2007) geldig 15 dagen. Betrokkene diende op 06.03.2008 een tweede asielaanvraag in. Deze aanvraag werd geweigerd door de CGVS op 30.01.2009. Na een schorsend beroep werd betrokkene's asielaanvraag definitief afgesloten met een negatieve beslissing door de RW op 14.04.2009. Betrokkene diende een derde asielaanvraag in op 30.07.2009. Deze werd op 26.08.2009 afgesloten met een weigering tot in overwegingname door de DVZ. Deze beslissing (bijlage 13quater) werd dezelfde dag aan betrokkene betekend met een bevel om grondgebied te verlaten geldig 5 dagen. Betrokkene diende een vierde asielaanvraag in op 24.04.2012. Deze werd op 24.04.2012 afgesloten met een weigering tot in overwegingname door de DVZ. Deze beslissing (bijlage 13quater) werd dezelfde dag aan betrokkene betekend met een bevel om grondgebied te verlaten geldig 5 dagen. Betrokkene diende een vijfde asielaanvraag in op 19.06.2012. Deze werd op 06.11.2012 afgesloten met een weigering tot in overwegingname door de DVZ. Deze beslissing (bijlage 13quater) werd dezelfde dag aan betrokkene betekend met een bevel om grondgebied te verlaten geldig 5 dagen.

Betrokkene diende op 08.08.2007 eveneens een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze werd ongegrond verklaard op 13.08.2008. Deze beslissing is op 15.09.2008 aan betrokkene betekend. Op 27.09.2009 diende betrokkene een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze werd ongegrond verklaard op 21.02.2013. Deze beslissing is op 14/04/2014 aan betrokkene betekend. Betrokkene diende op 14.02.2011 een tweede een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze werd ongegrond verklaard op 23.09.2011. Deze beslissing is op 29.02.2012 aan betrokkene betekend.

Betrokkene diende op 16.05.2012 ook een tweede een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze werd onontvankelijk verklaard op 27.07.2012. Deze beslissing is op 07.11.2012 aan betrokkene betekend.

Betrokkene heeft op 19.11.2012 nog een derde regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze werd onontvankelijk verklaard op 17.12.2013. Deze beslissing is op 19.03.2014 aan betrokkene betekend.

Betrokkene verbleef van 14.03.2014 tot 31.03.2014 in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van aanhoudingsbevel wegens diefstal, bendevorming en gebruik van valse documenten. Op 31.03.2014 werd hij vrijgesteld met een bevel om uiterlijk op 07.04.2014 het grondgebied te verlaten.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Hij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Diens Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een vijf eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, hem betekend op 17.10.2007 (bijlage 13qq), op 26.08.2009 (bijlage 13quater), op 24.04.2012 (bijlage 13quater), en op 06.11.2012 (bijlage 13quater), en op 31.03.2014."

Op 14 april 2014 legt de gemachtigde van de staatssecretaris eveneens een inreisverbod voor de duur van drie jaar op (bijlage 13sexies). Dit is de tweede bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

"Aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten:

naam: G.(...), R.(...)

voornaam: /

geboortedatum: 09.03.1988

geboorteplaats: M.(...)

nationaliteit: Russische Federatie

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 14/04/2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

☐ artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:

☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

☐ 2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een vijf eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, hem betekend op 17.10.2007 (bijlage 13qq), op 26.08.2009 (bijlage 13quater), op 24.04.2012 (bijlage 13quater), en op 06.11.2012 (bijlage 13quater), en op 31.03.2014. Betrokkene weigert hardnekkig aan de terugkeerverplichting te voldoen. Om deze redenen wordt aan betrokkene in toepassing van art. 74/11, §1, 2°, van de wet van 15.12.1980 een inreisverbod met een termijn van drie jaar opgelegd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Bij arrest van de Raad met nummer 186 200 van 28 april 2017 wordt de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 februari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, vernietigd. Omwille van deze vernietiging verdwijnt de voormelde beslissing *ex tunc* uit het rechtsverkeer en wordt aldus geacht nooit genomen te zijn geweest. Daar de verzoekende partij omwille van deze nietigverklaring terugvalt op de ontvankelijke aanvraag van 2 april 2009 op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en zij ten gevolge hiervan opnieuw onder attest van immatriculatie valt in afwachting van een nieuwe beslissing omtrent de aanvraag, dient de huidige eerste bestreden beslissing, namelijk het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), eveneens te

worden vernietigd, nu men niet tegelijkertijd voorlopig kan toegelaten zijn om op het grondgebied te verblijven en illegaal kan zijn (cf. RvS 14 juni 2016, nr. 235.046).

Bovendien dient de verwerende partij, op grond van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten, rekening te houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de verzoekende partij. *In casu* kan noch uit het bevel, noch uit het administratief dossier afgeleid worden dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de gezondheidstoestand van de verzoekende partij, gelet op het feit dat de beslissing van 21 februari 2013 vernietigd werd en er in het kader van artikel 74/13 *in casu* geen afzonderlijke afweging van de gezondheidstoestand van de verzoekende partij bij het nemen van de bestreden beslissing is gebeurd. Bijgevolg dient de eerste bestreden beslissing te worden vernietigd.

2.2. In de tweede bestreden beslissing, dit is het inreisverbod van 14 april 2014, wordt gesteld: “*De beslissing tot verwijdering van 14/04/2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.*”

Artikel 74/11, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarnaar in het bestreden inreisverbod uitdrukkelijk wordt verwezen, bevestigt: “*De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod (...).*”

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Nu de beslissing tot verwijdering van 14 april 2014, die gepaard ging met het bestreden inreisverbod, wordt vernietigd, zoals vastgesteld in punt 2.1., komt bijgevolg ook het bestreden inreisverbod te vervallen.

Het is daarom aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of deze destijds rechtsgeldig werd opgelegd of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekende partij aangehaalde middelen en het verweer erop, ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 april 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 april 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies), worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS